

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/199/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621202636
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6621202636.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom C. XXX/X, D., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matka C. E. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom C. XXX/X, D., zastúpená: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, a otec D. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom A. XXXX, C., zastúpený: AK Neuschlová, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 5, o návrhu na rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom, na odvolanie oboch rodičov proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/35/2021 – 820 zo dňa 27.06.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í nasledovne:

I. Otec je oprávnený a povinný stretávať sa s maloletou A.:

a) do 31.12.2025

- v nepárnom kalendárnom týždni v sobotu od 11. hod. do 16. hod. a
- 26.12.2025 od 11. hod. do 19. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska otca a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska otca.

b) od 01.01.2026 do 31.03.2026

- v nepárnom kalendárnom týždni od soboty od 11. hod. do nedele do 16. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska otca a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska matky.

II. Od 01.04.2026 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou A.

- v nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 17. hod. do nedele do 16. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska matky a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska matky.

III. Všeobecná úprava styku stanovená od 01.04.2026 sa neuplatní a otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A.:

a) počas letných prázdnin

- v mesiaci júl v nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 9. hod. do nedele do 19. hod.
- v 33. a v 35. kalendárnom týždni od pondelka 9. hod. do nedele do 19. hod.

b) počas vianočných prázdnin začínajúcich

- v párnom kalendárnom roku od 27.12. od 10. hod. do 02.01. do 18. hod.
- v nepárnom kalendárnom roku od 22.12. od 10. hod. do 28.12. do 18. hod.

c) počas jarných prázdnin, ak pripadnú na:

- páry týždeň, od nedele predchádzajúceho týždňa od 16. hod. do utorka do 16. hod.
- nepáry týždeň, od stredy od 16. hod. do nedele do 16. hod.

d) počas veľkonočných prázdnin, v párnom kalendárnom roku od štvrtka od 10. hod do Veľkonočného pondelka do 18. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska matky a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska matky.

IV. Rodičia maloletej sú povinní v prípade, že sa stretnutie zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť druhému rodičovi túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po vzniku tohto dôvodu.

V. Otec je oprávnený kontaktovať maloletú A. každý kalendárny týždeň v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.15 hod. prostredníctvom zariadení na hlasovú komunikáciu.

Matka je povinná maloletú na kontakt s otcom riadne pripraviť a tento zabezpečiť po technickej stránke.

VI. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/21/2019 - 86 zo dňa 13.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/41/2019 - 211 zo dňa 19.11.2019 v časti úpravy styku otca s maloletou A..

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol nasledovne:

I. Okresný súd Lučenec mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/21/2019-86 zo dňa 13.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/41/2019-211 zo dňa 19.11.2019 v časti úpravy styku otca s maloletou A. B., narodenou XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou po dobu troch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku každý nepárny víkend v roku, v sobotu od 09.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska matky a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v mieste jej bydliska. Počnúc štvrtým mesiacom od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny víkend v roku od soboty od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju v mieste jeho bydliska a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v mieste jej bydliska.

II. Počas týchto troch mesiacov sa nebude realizovať styk otca s maloletou počas letných prázdnin.

III. Upravuje styk otca počas vianočných sviatkov a prázdnin každý nepárny rok tak, že otec si dieťa prevezme vždy 23.12. o 17.00 hod. v mieste bydliska matky s tým, že dieťa vráti späť matke 26.12. o 17.00 hod. v mieste jej bydliska a každý páry rok tak, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky vždy 30.12. o 17.00 hod. a vráti dieťa matke späť 02.01. o 17.00 hod. v mieste jej bydliska.

IV. Upravuje styk otca počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok tak, že otec si dieťa prevezme v stredu t. j. deň pred veľkonočnými prázdninami vždy o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa späť v sobotu o 17.00 hod. v mieste jej bydliska a každý páry rok tak, že otec si dieťa prevezme v sobotu o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa späť matke v utorok t. j. posledný deň veľkonočných prázdnin o 17.00 hod. v mieste jej bydliska.

V. Upravuje styk otca počas jesenných prázdnin každý páry rok tak, že otec si dieťa prevezme o 17.00 hod. deň pred začiatkom jesenných prázdnin v bydlisku matky a vráti dieťa späť matke o 17.00 hod. posledný deň prázdnin v mieste jej bydliska.

VI. Upravuje styk otca počas jarných prázdnin každý páry rok tak, že otec si dieťa prevezme v nedeľu pred začiatkom jarných prázdnin o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa späť matke počas nasledujúceho týždňa v stredu o 17.00 hod. v mieste jej bydliska a každý nepáry rok tak, že otec si dieťa prevezme v stredu počas jarných prázdnin o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa späť matke v nedeľu o 17.00 hod. v mieste jej bydliska.

VII. Upravuje styk otca počas letných prázdnin každý páry rok tak, že otec si dieťa prevezme vždy 30.06. o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa matke späť 07.07. o 17.00 hod. v mieste jej bydliska a 01.08. o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa matke späť 08.08. o 17.00 hod. v mieste jej bydliska a každý nepáry rok tak, že otec si dieťa prevezme vždy 07.07. o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa matke späť 14.07. o 17.00 hod. v mieste jej bydliska a 08.08. o 17.00 hod. v mieste bydliska matky a vráti dieťa späť matke 15.08. o 17.00 hod. v mieste jej bydliska.

VIII. Rodičia maloletej sú povinní v prípade, že sa stretnutie zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť druhému rodičovi túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne potom, čo vznikne dôvod, pre ktorý sa stretnutie nebude môcť uskutočniť.

IX. Predbežnú vykonateľnosť výroku o úprave styku nevyslovuje.

X. Vo zvyšku návrh otca na úpravu styku s maloletou zamietá.

XI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že rodičia sa nedohodli na úprave styku otca s maloletou. Otec žiadal rozšírenie styku, zatiaľ čo matka s návrhom nesúhlasila a žiadala jeho zamietnutie, pričom poukazovala na to, že doterajší styk sa nerealizoval z dôvodov na strane otca. V konaní mal preukázané, že medzi rodičmi nepanujú priateľsky ladené vzťahy. Matka uviedla, že otec sa o dcéru minimálne zaujíma, nepozná jej režim, záujmy a zvyky, a tvrdila, že maloletá nie je pripravená prespávať u otca, nie je na neho ani na jeho prostredie zvyknutá. Napriek jej tvrdeniam, že ju na stretnutia pripravuje, maloletá odmietala sa s otcom stretávať. Tento stav trval od začiatku konania, teda tri roky. Súd prvej inštancie však konštatoval, že matka neurobila nič preto, aby sa prespanie u otca mohlo uskutočniť, ani aby s dcérou navštívila miesto bydliska otca, hoci mala vedomosť o tom, že súd zvažuje rozšírenie styku aj s prespávaním. Znalec už v roku 2022 nezistil separačnú úzkosť ani inú psychologickú prekážku, ktorá by bránila realizácii styku s prespaním. Maloletá mala vytvorené citové väzby s otcom, čo podľa súdu prvej inštancie vyplynulo zo znaleckého posudku a potvrdilo sa aj pri stretnutiach v škole, kde nebola ovplyvnená názorom matky. Súd prvej inštancie bol názoru, podľa ktorého matka môže, aj keď nevedomky, prenášať na maloletú svoje napätie a negatívny postoj k úprave styku. Prítomnosť matky na stretnutiach označil za kontraproduktívnu vzhľadom na nefunkčnú komunikáciu medzi rodičmi, ktorá by mohla vytvárať situácie vyvolávajúce u dieťaťa strach a neistotu.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že aj samotné dieťa si uvedomuje napätie medzi rodičmi, čo nemôže mať priaznivé dôsledky na jeho duševný stav. Každá zásadná zmena v živote dieťaťa musí byť posudzovaná individuálne, s ohľadom na jeho psychický vývoj. Prioritou rodičov aj súdu má byť eliminácia stresujúcich momentov bez ohľadu na to, ktorý rodič ich spôsobuje. Nespochybnil názor matky, podľa ktorého rozšírenie styku má byť postupné, s prihliadnutím na schopnosť dieťaťa adaptovať sa na nové podmienky. Konštatoval, že väzby medzi otcom a dieťaťom neboli pretrhnuté s tým, že k postupnému rozšíreniu styku mohlo dôjsť už počas trvania sporu. Matke ponechal trojmesačný priestor na to, aby pripravila maloletú na styk s prespávaním, vrátane návštevy miesta bydliska otca.

Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením matky, podľa ktorého sa styk realizoval len minimálne z dôvodu, že otec sa na stretnutia nedostavoval alebo nič neurobil, keď dcéra odmietla ísť. Konštatoval, že otec sa na stretnutia dostavoval, precestoval značnú vzdialenosť, a že nerealizáciu styku nevedel ovplyvniť, keď dcéra nevyšla z domu alebo odmietla ísť. Jedine matka je podľa prvostupňového súdu rodič, ktorý môže ovplyvniť postoj maloletého dieťaťa. Apeloval na oboch rodičov, aby sa správali tolerantne, úctivo a nehľadali presadenie vlastných záujmov, ale cestu k dohode. Zdôraznil, že súdna úprava styku nemôže reagovať na všetky životné situácie a vyžaduje flexibilitu. Zdôraznil, že záujem dieťaťa nemožno zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o výkone rodičovských práv a povinností.

Pokiaľ ide o rozšírený styk, súd prvej inštancie mal za to, že takto upravený styk postačuje na zachovanie väzieb medzi otcom a dcérou. Styk bol upravený počas sviatkov a prázdnin, hoci v kratšom rozsahu, než požadoval otec. Výrok súdu bol zmenený tak, aby styk smeroval do budúcnosti a bol plnohodnotný. Matke bola uložená povinnosť odovzdávať maloletú otcovi v mieste jeho bydliska, keďže sa bez jeho

súhlasu odsťahovala 240 km z pôvodného miesta bydliska rodiny. Odovzdávanie malo prebiehať mimo súčasného bydliska dieťaťa, aby sa predišlo situáciám, keď dieťa styk odmietne z dôvodu domáceho prostredia.

Prvostupňový súd nevyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku, keďže nevzhladol žiaden dôvod na vznik ujmy na strane dieťaťa ani otca. Kontakt otca s dcérou nebol obmedzený, a skutočnosť, že otec považoval rozsah styku za nedostatočný, nebola dôvodom na predbežnú vykonateľnosť.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, pričom žiaden z účastníkov nemal nárok na ich náhradu.

3. Vo včas podanom odvolaní otec namietal, že prvostupňový súd po opätovnom rozhodovaní upravil bežný styk len v rozsahu sobota–nedeľa bez prespania počas prvých troch mesiacov a až následne s jediným prespaním v režime sobota 10:00 hod. – nedeľa 16:00 hod., čo podľa neho nepredstavovalo „kvalitné“ rozšírenie styku a nezodpovedalo štandardu súdnej praxe. Podľa neho je nedostatočné, že styk bol upravený len na krátke víkendové intervaly v rozsahu približne tridsiatich hodín, bez začlenenia piatkového popoludnia, čo nezodpovedá bežnému štandardu a znemožňuje mu plnohodnotne sa podieľať na výchove. Tvrdil, že trojmesačné „prípravné“ obdobie nebolo racionálne odôvodnené, najmä ak ten istý rozsudok pripustil počas sviatkov a prázdnin niekoľko po sebe idúcich nocí u otca. Zároveň vytýkal, že súd prvej inštancie nevyslovil predbežnú vykonateľnosť výroku o rozšírení styku, hoci dĺžka odvolacieho konania mohla podľa neho spôsobiť ujmu dieťaťu z nedostatku pravidelného kontaktu s otcom; poukazoval aj na predchádzajúce prieťahy a neefektívnosť postupu súdu pri jeho návrhoch na neodkladné opatrenia (vrátane neskorého doručenia rozhodnutia o vianočnom styku z roku 2021).

Ohľadne skutkového stavu otec poukazoval na to, že súd prvej inštancie sám konštatoval pasivitu matky pri podpore kontaktu a príprave dieťaťa na prespanie u otca, hoci matka mala v C. zázemie (rodičov a sestru). Tvrdil, že matka ako preferenčný rodič zneisťovala mal. A. vo vzťahu k otcovi, vyžadovala vlastnú prítomnosť pri stretnutiach, sledovala polohu dieťaťa cez zariadenie s GPS a podmieňovala umožnenie stretnutia predložením presného programu. Argumentoval, že správy školy potvrdzovali spontánnu a radostnú reakciu dieťaťa pri jeho návštevách bez prítomnosti matky a že referát poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Lučenec v stanovisku z 6. 6. 2024 popísal problematickú komunikáciu zo strany matky a jej nedostatočnú spoluprácu pri dojednaní dyadickej konzultácie, pričom otec deklaroval ochotu zúčastniť sa na akomkoľvek termíne napriek vzdialenosti cca 240 km. Zdôrazňoval, že závery zo znaleckého dokazovania (navrhnutého kolíznym opatrovníkom, ktoré matka spochybňuje ako neaktuálne) preukázali neutrálne až pozitívne väzby dieťaťa na otca a absenciu diskvalifikujúcich okolností na jeho strane; zároveň tvrdil, že matka dlhodobo nerefletovala na právo dieťaťa udržiavať plnohodnotný vzťah s oboma rodičmi, čo podľa neho potvrdzovali aj skoršie rozhodnutia vo veci tých istých účastníkov (Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoP/41/2019 a Okresný súd Lučenec sp. zn. 21P/3/2020).

Podľa neho problémom je postoj matky, ktorá systematicky bráni prirodzenému rozvoju ich vzťahu, dieťa ovplyvňuje, vytvára konflikt lojality a vystupuje voči nemu hyperprotektívne, čím znemožňuje, aby sa dcéra spontánne prejavila. Mal za to, že dieťa má právo na plnohodnotný kontakt s oboma rodičmi a súd mal preto styk upraviť aspoň v rozsahu každý druhý víkend od piatku popoludnia do nedele večera s prespaním a zároveň zabezpečiť rovnomernejšie rozdelenie prázdnin. Namietal aj proti tomu, že povinnosť matky odovzdávať dieťa v mieste jeho bydliska bola stanovená len pre víkendové stretnutia, nie aj pre prázdniny, hoci práve matka jednostranne zmenila miesto bydliska maloletej o viac ako dvesto kilometrov. Podľa otca tak napadnutý rozsudok neplní cieľ vytvoriť vyvážené podmienky pre výchovu dieťaťa oboma rodičmi.

Z týchto dôvodov otec navrhoval, aby odvolací súd rozsudok zmenil v intenciách jeho návrhu: určil bežný styk každý nepárny týždeň od piatka 17:00 do nedele 19:00 s tým, že v piatok by mala matka odovzdať dieťa v mieste bydliska otca a po skončení styku by mal otec dieťa vrátiť v mieste bydliska matky; upravil dlhšie ucelené bloky počas vianočných, jarých, veľkonočných a jesenných prázdnin a počas letných prázdnin v dvojtyždňových až polmesačných intervaloch; a stanovil, že pri prázdninových blokoch mala matka dieťa odovzdávať v mieste bydliska otca a otec ho mal vracieť v mieste bydliska matky. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania nepriznať žiadnemu z účastníkov.

4. Matka vo včas podanom odvolaní namietala, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie bolo nedostatočné a nepreskúmateľné, opieralo sa o hypotézy a staršie podklady, zjavne uprednostňovalo práva otca a bagatelizovalo reálny priebeh stretnutí s maloletou. Tvrdila, že súd prvej inštancie ju neprávom vykreslil ako rodiča, ktorý bráni zdravému vývinu dieťaťa, hoci ona žiadala len primerane postupné rozširovanie styku. Uvádžala, že prvostupňový súd nezistil skutočný stav vecí, osobitne

nezistil bezprostredne pred rozhodnutím aktuálny názor maloletej a nezohľadnil stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý prespávanie neodporúčal. Poukázala aj na nejasnosť odôvodnenia, keď v jednom z bodov súd odkazoval na „posledné“ rozhodnutie o styku, no následne vychádzal z úpravy zo zrušeného rozsudku, čím sťažil preskúmanie splnenia zákonnej podmienky zmeny pomerov.

K vlastnej procesnej aktivite uviedla, že sa dlhodobo usilovala o dohodu: v októbri 2022 sa uskutočnili skúšobné stretnutia bez jej prítomnosti, avšak na dohodnuté novembrové stretnutie sa otec nedostavil; ak maloletá bez prítomnosti matky ísť nechcela, sama sa stretnutí zúčastnila, aby otec mohol s dcérou tráviť čas, čo otec následne nesprávne interpretoval ako podmieňovanie jej prítomnosťou. Zdôraznila, že z výsluchu maloletej z januára 2024 vyplynulo, že dieťa sa k odchodu k otcovi nevedelo vyjadriť, pričom pred vyhlásením rozsudku súd prvej inštancie nezisťoval aktuálny názor dieťaťa; napriek tomu rozhodol v intenciách návrhu otca a použil „štandardnú úpravu“ v neštandardnej situácii namiesto individuálne prispôbeného modelu. Predložila prehľady styku, z ktorých podľa nej vyplývalo, že otec sa viacerých stretnutí nezúčastnil, niektoré predčasne ukončil alebo vôbec nepricestoval; nesúhlasila preto s konštatovaním, že po rozvoze sa styk „prevažne realizoval“, a poukázala na konkrétny prehľad za rok 2024.

Matka ďalej osobitne namietala, že prvostupňový súd jej vyvodil zodpovednosť za absenciu prespávania, hoci do vyhlásenia rozhodnutia nemohla prejudikovať, že k prespávaniu pristúpi; uvádzala, že maloletú na styk pripravovala, avšak u otca nenastal posun v správaní ani v snahe o nápravu vzťahu a otcova nepredvídateľnosť (keď ani nedal vopred vedieť, že nepríde) znižovala dôveru dieťaťa. Vytykala súdu prvej inštancie že sama dlhodobo ponúkala postupné rozširovanie kontaktu bez prespávania, avšak otec k takto nastaveným stretnutiam neprejavoval stabilný záujem a nepostupoval aktívne; za nesprávny preto považovala záver prvostupňového súdu, podľa ktorého bránila styku. Súčasne označila rozhodnutie za vnútorne rozporné, keď deklarovalo potrebu adaptačného režimu, no napriek tomu bez presvedčivého a individualizovaného odôvodnenia predpokladalo prespávanie už po približne troch mesiacoch. Zdôraznila úzku citovú väzbu maloletej na matku, prebiehajúce poradenstvo u psychológa a potrebu bezpečného, predvídateľného prostredia, ktoré rozsudok dostatočne nerefletoval. Podľa matky tak napadnuté rozhodnutie neprimerane akcentovalo rodičovské práva otca a fakticky odmenilo jeho doterajšiu pasivitu pri realizácii styku, čo nebolo v súlade s najlepším záujmom dieťaťa. Za sporné považovala aj úvahy o nákladoch a o okolnostiach odsťahovania; ak súd prvej inštancie pokladal minulosť spoločnej domácnosti za významnú, mal tieto okolnosti riadne skúmať.

V právnej argumentácii sa opierala o judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej musí rozhodnutie adresne vyhodnotiť najlepší záujem dieťaťa a v kolízii preferovať jeho záujem pred mechanickým uplatnením „štandardných“ modelov. Tvrdila, že rozšírenie styku bolo neproporcionálne na úkor maloletej, nebolo podopreté riadnym zistením skutkového stavu (vrátane názoru dieťaťa a stanoviska kolízneho opatrovníka) a neobstálo ani vo svetle predchádzajúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktoré vyžadovalo rozsiahlejšie dokazovanie pred zásahom do doterajšej úpravy styku.

Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie; alternatívne zmeniť tak, že styk otca s maloletou A. sa upraví na každý nepárny týždeň v sobotu od 10. do 17. hod. a v nedeľu od 10. do 15. hod., pričom otec by dieťa vyzdvihoval aj odovzdával v mieste bydliska matky; vo zvyšku návrh otca zamietnuť.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniam rodičov zotrval na všetkých dovtedajších písomných aj ústnych stanoviskách k výkonu styku; nové skutočnosti neuviedol.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca namietala, že toto bolo postavené na skreslených a účelovo prikrášených tvrdeniach bez riadneho dokazovania, sprevádzaných emotívnymi výstupmi a prenášaním zodpovednosti za nevybudovaný vzťah na inštitúcie a na ňu.

Uvádzala, že otec dlhodobo nevyužíval už upravený styk (v období január–august 2024 sa podľa jej prehľadu z 34 možných stretnutí 28-krát nedostavil, napokon už ani neoznamoval, či príde), a pripomínala záver prvostupňového súdu z 06.02.2023, podľa ktorého mal otec prispôbiť svoje aktivity obdobiam styku a niesť zodpovednosť za jeho nerealizáciu. Zdôrazňovala, že dieťa bolo výrazne naviazané na matku a prostredie u otca nepoznalo; otec nereagoval ani na odporúčania kolízneho opatrovníka. Kritizovala, že prvostupňový súd uprednostnil „štandardný“ model úpravy styku pred individualizáciou podľa najlepšieho záujmu dieťaťa, nezistil aktuálny názor maloletej ani plne nerefletoval na stanoviská kolízneho opatrovníka a predložené dôkazy (vrátane jej žiadosti z 06.06.2024 o zistenie názoru dieťaťa).

Za vnútorne rozporné a predčasné považovala, že súd prvej inštancie síce hovoril o potrebe postupnosti, no zároveň bez dostatočného odôvodnenia určil prespanie už po troch mesiacoch a otec navyše žiadal

režim, ktorý bol podľa nej logisticky a časovo nereálny (odvozy do C. v piatok o 17. hod., návraty v nedeľu o 19. hod., rozšírené prázdniny a sviatky vrátane Štedrého dňa v párných rokoch, kolízie s jej pracovnou dobou a začiatkom vyučovania; v párnom roku podľa nej až 43 pracovných dní cez prázdniny, čo nebolo reálne pokryť dovolenkou). Varovala, že predbežná vykonateľnosť alebo „nemožnosť odmietnuť styk“ by dieťa vystavili neprimeranej psychickej a fyzickej záťaži. Navrhovala, aby sa styk rozširoval výlučne postupne a najprv formou ucelených dní bez prespania, pričom na svojom odvolaní a doterajších návrhoch zotrvala.

7. Matka vo vyjadrení z 19.11.2024 predložila prehľad stretnutí s tvrdením, že od januára do konca novembra 2024 neprebehlo žiadne riadne stretnutie otca s maloletou (s výnimkou jedného za jej prítomnosti vo februári). Namietala, že rozširovanie styku s prespávaním by nebolo v súlade s najlepším záujmom dieťaťa; zdôraznila potrebu zachovať jeho emocionálnu stabilitu. Alternatívne navrhovala užší rozsah víkendového styku bez prespania.

8. Otec vo vyjadrení k odvolaniu a vyjadreniu matky zdôrazňoval svoju väzbu k dcére. Namietal, že matka ako preferenčný rodič dlhodobo nepodporovala kontakt, vytesňovala ho zo života dieťaťa, určovala miesto a priebeh stretnutí, dieťa „kontrolovala“ a vytvárala psychický tlak, v dôsledku čoho maloletá preberala jej postoje. Naproti tomu uvádzal, že pri spontánných stretnutiach v škole bez prítomnosti matky dieťa reagovalo pozitívne. Poukázal na listinné záznamy školy a namietal spôsob „prípravy“ dieťaťa zo strany matky a jej zásahy do priebehu styku (vrátane elektronickej kontroly). Tvrdil, že jeho nevyužívanie niektorých termínov bolo reakciou na to, že matka dieťa psychicky nepripravovala, a preto zvolil nenátlakový postup. Poukázal aj na neúspech poradensko-psychologického procesu pre nečinnosť matky. K námietke nezistenia názoru maloletej uviedol, že súd prvej inštancie ho zisťoval primerane veku a že názor dieťaťa treba hodnotiť v kontexte ostatných dôkazov.

Zdôraznil, že právo na styk je právom dieťaťa i rodiča, štandardom sú dva víkendy mesačne s prespaním a polovica prázdnin, s tým, že dieťa má mať jasnú a predvídateľnú možnosť tráviť čas s otcom, pričom sám je pripravený rešpektovať postupné prespávanie podľa potrieb dieťaťa.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v intenciách jeho odvolania.

9. Matka vo vyjadrení z 13.02.2025 zdôrazňovala, že od januára 2024 sa - okrem jedného krátkeho stretnutia v škole - styk fakticky nerealizoval a viac ako rok prebiehal úplný výpadok kontaktu. Podľa nej otec sám vo svojom vyjadrení priznával, že sa rozhodol stretnutia nerealizovať, a zodpovednosť za svoju pasivitu prenášal na ňu.

Matka v podaní zdôrazňovala, že po dlhodobej absencii otca pri realizácii styku nie je téma prespávania aktuálna a mohla by predstavovať riziko emočnej ujmy, ak by bolo dieťa k prespaniu nútené. Zároveň sa pýtala, na akom opodstatnenom základe otec žiada a prvostupňový súd pristúpil k tak rapidnému rozšíreniu styku, hoci otec dlhodobo stretnutia cielene nerealizoval, nerešpektoval odporúčania súdu ani kolízneho opatrovníka, nedodržiaval naposledy upravený režim styku a nereagoval ani na jej návrhy mimosúdnej dohody. Poukazovala, že otec deklaroval rešpekt k záujmom maloletej, zároveň však ignoroval jej vyjadrený nesúhlas s prespávaním u neho, čo považovala za vnútorne rozporné a bagatelizujúce potreby dieťaťa. Výslovne uvádzala, že z jej strany nebolo otcovi nikdy znemožnené stretnutie s dcérou; podľa nej bol aktuálny stav dôsledkom dlhodobého postoja a nezájmu otca o dieťa, ako aj jeho nechoty komunikovať s matkou. Na tomto základe považovala požadované „rýchle“ rozšírenie styku (najmä o prespanie) za odporujúce najlepšiemu záujmu maloletej.

10. Matka v podaní zo dňa 25.07.2025 doplnila, že otec v roku 2025 nevyužil žiadne stretnutie s maloletou.

11. Otec vo vyjadrení z 05.08.2025 uviedol, že v roku 2025 sa styk s maloletou nerealizoval. Dôvodil, že pri opakovaných pokusoch v minulosti nebola dcéra podľa neho zo strany matky psychicky pripravená, preto po zvažovaní zvolil prístup bez nátlaku a stretnutia si nevynucoval. Poukázal na zásahy matky, absenciu predbežnej vykonateľnosti a na „nečinnosť súdov“, čo podľa neho prispelo k jeho rezignácii. Deklaroval trvalý záujem o dcéru, ochotu rešpektovať jej potrebu postupnosti (vrátane možnosti, aby sa v úvodnej fáze vrátila prespať k matke), avšak žiadal, aby mala maloletá jasnú a matkiným súhlasom nepodmieňovanú možnosť tráviť s ním čas. Opätovne zdôraznil, že súdny „štandard“ predstavujú dva víkendy mesačne s prespaním a polovica prázdnin, a navrhoval zmenu napadnutého rozsudku v intenciách jeho odvolania.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a po vykonaní odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), v rámci ktorého dokazovanie vykonané na prvom stupni zopakoval a doplnil, rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom sa stotožnil s kľúčovými východiskami prvostupňového súdu (zmena pomerov, vhodnosť rozšírenia kontaktu, absencia prekážok na strane otca). Avšak, s prihliadnutím na odvolacie námietky oboch rodičov, na vyjadrenia kolízneho opatrovníka, ako aj na výsledky dokazovania doplneného pred odvolacím súdom, po zohľadnení potreby predvídateľnosti a postupnosti, pristúpil k zmene napadnutého rozsudku, a to ohľadom formy a tempa rozšírenia, ako aj miesta odovzdania dieťaťa v jednotlivých fázach rozširovaného styku. Súčasne spresnil úpravu prázdnin a sviatkov a uložil jasné organizačné povinnosti oboj rodičom, pričom zaviedol pravidelnú hlasovú komunikáciu.

14. Zmena napadnutého rozsudku teda predstavuje jeho vecné spresnenie, smerujúce k reálnemu výkonu práva dieťaťa na kontakt s oboma rodičmi.

15. Odvolací súd považuje v prvom rade za dôležité zdôrazniť, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na zmenu doterajšej úpravy styku otca s dieťaťom. Táto bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/21/2019 - 86 zo dňa 13.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/41/2019 - 211 zo dňa 19.11.2019 v rozsahu každý nepárny týždeň za prítomnosti matky v sobotu od 8.30 hod. do 11. hod. a následne bez prítomnosti matky v sobotu od 16. hod. do 18. hod., v nedeľu od 8.30 hod. do 11. hod. a od 16. hod. do 18. hod., s prevzatím a odovzdaním dieťaťa v bydlisku matky. Táto pôvodná úprava bez prespávania reflektovala na potreby dieťaťa mladšieho veku s potrebou poobedňajšieho spánku. Maloletá je aktuálne už školopovinná (na 1. stupni), primerane samostatná a zvláda, resp. čoskoro bude schopná zvládnuť dlhšie časové bloky bez prítomnosti matky, ktoré skutočnosti predstavujú podstatnú zmenu pomerov.

16. Odvolací súd pri vyššie uvedenom závere vychádzal z výsledkov znaleckého posudku, podľa ktorého už v čase jeho vypracovania bolo dieťa spôsobilé prespať u otca; tieto závery neboli časom prekonané, naopak, s prihliadnutím na vek, školskú socializáciu a celkovú vývinovú úroveň maloletej odvolací súd predpokladá aktuálne ešte vyšší stupeň samostatnosti. Tento záver podporili aj skutkové zistenia z odvolacieho pojednávania, najmä výpoveď matky, ktorá sama uviedla, že maloletá sa bežne zapája do školských a voľnočasových aktivít, má dostatok sociálnych kontaktov, zvládla byť jednu noc bez matky (hoci v domácom prostredí), vie telefonovať a je pripravovaná aj na viacdňové školské podujatia (škola v prírode). Opísané skutočnosti objektívne svedčia o prirodzenom vývine a primeranej miere samostatnosti dieťaťa, ktorá - pri citlivej podpore oboch rodičov a postupnom režime - umožňuje zvládnuť aj kontakt s prespaním, pričom individuálne potreby maloletej je možné reflektovať primeraným prechodným obdobím.

17. Odvolací súd zároveň konštatuje, že otec má riadne upravené pomery na styk s maloletou, pričom zo znaleckého posudku nevyplývajú žiadne patologické rysy ani iné diskvalifikujúce okolnosti na jeho strane; naopak, posudok potvrdil jeho spôsobilosť k bežnej starostlivosti o dieťa a záver, podľa ktorého maloletá z pravidelného kontaktu s otcom profituje. Zo správy príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ÚPSVaR Pezinok) ďalej vyplýva, že bytové aj hygienické podmienky v jeho domácnosti sú primerané a stabilné a poskytujú vhodné zázemie na realizáciu styku, vrátane režimu s prespaním. Ani v tejto rovine teda neboli zistené skutočnosti sponchybujúce bezpečnosť alebo primeranosť otcovho domáceho prostredia.

18. Súčasne sa však v konaní preukázalo, že otec dlhodobý styk podľa pôvodného súdneho rozhodnutia nevyužíval, hoci mu bol umožnený v režime bez prespania; prevažnú väčšinu termínov (najmä počas posledných dvoch rokov) nevyužil, ktorú skutočnosť navyše matke vopred neoznamoval, teda jeho komunikácia bola nepredvídateľná. Otec svoju dlhodobú pasivitu priznal, pričom svoje správanie odôvodňoval jednak vyčkávaním na psychickú pripravenosť maloletej, jednak pocitom bezmocnosti v konfliktnom prostredí v rámci napätých vzťahov medzi rodičmi; dôvodil tiež veľkou vzdialenosťou a s tým spojenými nákladmi, ako aj nečinnosťou inštitúcií (súdov, ktoré nevyhoveli jeho návrhom na nariadenie predbežne vykonateľných rozhodnutí, či prietahmi v konaní). Matka to naopak vnímala ako pasivitu, nepredvídateľnosť a oslabovanie dôvery dieťaťa.

Odvolačný súd po vykonanom dokazovaní, najmä po osobnom výsluchu účastníkov konania, otcovmu doterajšiemu postupu vytýka, že deklarovaný záujem nepretavil do pravidelného výkonu už existujúceho práva styku (hoc aj v režime bez prespávania a v kratšom rozsahu). Jeho aktuálny postoj, že príde, keď matka dieťa pripraví, predstavuje prenášanie zodpovednosti za realizáciu styku a „pripravenosť“ dieťaťa výlučne na matku.

19. Takýto prístup určite nie je v súlade s princípom aktívneho rodičovstva. Neoznamovanie príchodov a absencia predvídateľnosti zo strany otca navyše vytvára u dieťaťa neistotu a môže znižovať dôveru vo vzťah. Táto okolnosť objektívne oslabuje otcov návrh na rozšírenie styku, keďže rodič žiadajúci širší režim styku má povinnosť konať proaktívne v najlepšom záujme dieťaťa, povzniesť sa nad konflikt a vytvárať podmienky bezpečného, pravidelného, predvídateľného a dôveryhodného kontaktu.

20. Odvolačný súd, hoc zohľadnil a mal pochopenie pre otcovu frustráciu z priebehu stretávania ako aj náklady spojené s dochádzaním, zdôrazňuje, že úplná rezignácia na výkon už priznanej úpravy styku nie je prípustná — namiesto odmlčania mohol otec zvoliť primeranejšiu mieru reakcie (napr. dočasné zníženie frekvencie pri dôslednom oznamovaní termínov vopred) a prejavíť i vyšší stupeň vytrvalosti a psychickej odolnosti v záujme dieťaťa. Taktiež odvolačný súd berie na vedomie, že otec nevyužíval výkon rozhodnutia, aby neeskaloval napätie; táto okolnosť však nemôže nahradiť jeho povinnosť konať predvídateľne a pravidelne - a už vôbec neodôvodňuje skokové rozšírenie bez adaptačného kroku (ako navrhoval na pojednávaní). Napriek uvedenej pasivite otec nebol v konečnom rozhodnutí odvolacím súdom sankcionovaný zamietnutím návrhu; odvolačný súd pristúpil k rozšíreniu úpravy stretávania, avšak s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa a jeho individuálne potreby zvolil etapovitý model, sprevádzaný jasne definovanými, časovo obmedzenými povinnosťami oboch rodičov, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie reálneho výkonu práva dieťaťa na starostlivosť a kontakt s oboma rodičmi.

21. Pri svojom rozhodnutí odvolačný súd vychádzal (okrem iného) zo zistenia vyplývajúceho tak z dokazovania vykonaného na prvom stupni ako aj v odvolacom konaní, že vzťah dieťaťa k otcovi nie je negatívny. Z výsluchu dieťaťa a z ostatných vykonaných dôkazov (napr. správy základnej školy) mal za preukázané, že maloletá otca ako osobu neodmieta. Pamätá si, že otec za ňou v minulosti chodil, konkrétne keď bola druháčka, čo by mohlo naznačovať, že kontakt s otcom mal pre ňu význam. Skutočnosť, že otec následne prestal kontakt realizovať, dieťa reflektuje bez výčitky; odvolaciemu súdu sa však javí, že výrok „mne to nevadí“ nie je dôkazom spokojnosti maloletej s absenciou otca alebo jej ľahostajnosti k tejto okolnosti, ale skôr by mohlo ísť o obranný mechanizmus, ktorým si dieťa racionalizuje neprítomnosť rodiča, prípadne potláča vlastné potreby a prispôbuje sa emocionálnemu prostrediu, v ktorom žije.

Vo väzbe na uvedené odvolačný súd poukazuje na to, že maloletá výrazne vníma negatívne výroky o matke zo strany otca, resp. jeho celkovo negatívny vzťah k matke, čo sama označuje ako niečo, čo jej „vadí“. Zároveň uvádza, že by jej neprekážalo, keby otec za ňou prišiel, ak by sa zdržal takýchto výrokov. Tieto formulácie s emocionálnym podtónom, ktorý sa prejavil slzami a ukončením rozhovoru, poukazujú na to, že dieťa neodmieta osobu otca, ale odmieta podmienky kontaktu, ktoré vníma ako ohrozujúce pre vzťah s matkou.

Z výpovede maloletého dieťaťa taktiež vyplýva, že spontánne a konzistentne vyjadruje odmietavý postoj k návštevám u otca v mieste jeho bydliska (do C. ísť nechce, chce byť pri matke). Tieto výroky však podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné interpretovať izolovane ani doslovne, ale skôr v kontexte vývojovej úrovne dieťaťa, jeho naviazania na matku ako preferenčného rodiča a existujúceho konfliktu medzi rodičmi.

V súhrne možno konštatovať, že maloletá si pamätá pozitívne stretnutia s otcom aj bez prítomnosti matky, avšak spontánne vyjadruje potrebu bezpečia, predvídateľnosti a absencie konfliktných výrokov otca voči matke; emócie (vrátane slz na konci rozhovoru) boli odvolacím súdom vyhodnotené ako prejav záťaž (vnútorného napätia), nie ako odmietanie otca. Jej výhrady smerovali skôr k podmienkam kontaktu a k prostrediu (odmietanie presunov do neznámeho prostredia, potreba istoty, citlivosť na vzájomné znevažovanie rodičov).

22. V kontexte konfliktu medzi rodičmi, ktorý dieťa citlivo vníma a reflektuje, je potrebné výpoveď maloletej hodnotiť ako prejav konfliktu lojality, keď si chráni vzťah s matkou. V týchto intenciách odvolačný súd vzal názor dieťaťa na vedomie a k nemu prihliadol pri konečnom rozhodnutí, súc si súčasne vedomý

svojej povinnosti hľadať také riešenie, ktoré zachová (obnoví) väzbu s nerezidentným rodičom, aj v podmienkach rodičovského konfliktu.

23. Odvolací súd na tomto mieste odôvodnenia zdôrazňuje, že právo na stretávanie, výchovu a starostlivosť nie je len výsadou rodiča, ale je aj právom dieťaťa (§ 24 ods. 4 druhá veta a § 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine, čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Maloleté dieťa potrebuje pre svoj zdravý vývin kontakt s oboma rodičmi — nie len deklarovaný, ale reálny, bezpečný a predvídateľný. V prejednávanej veci je vzťah s otcom pre vývin maloletej dôležitý, avšak musí byť budovaný citlivo, postupne a s ohľadom na doterajší výpadok kontaktu.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä vývojovú zrelosť dieťaťa, jeho jasne formulované postoje, doterajšiu neprítomnosť funkčnej spolupráce medzi rodičmi (čo rodičia ani nepopierajú) a dlhodobé nevyužívanie styku zo strany otca, odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého okamžité rozšírenie styku o prespanie u otca v mieste jeho bydliska, t. j. skokový prechod na plný víkendový režim bez medzičlánku „zažitia“ prostredia u otca, by bol pre maloletú zaťažujúci, mohol by viesť k zlyhaniu styku a zvýšeniu vnútorného napätia dieťaťa, čo nie je v jeho najlepšom záujme. Z toho odvolací súd vyvodil, že maloletá v súčasnosti potrebuje najmä stabilný a jasne naplánovaný režim, postupné oboznámenie sa s prostredím u otca, kooperáciu oboch rodičov a dôsledné oddelenie ich partnerského sporu od rodičovskej spolupráce; práve tomu zodpovedá nastavená prechodná úprava stretávania, ktorá pri splnení povinností oboch rodičov povedie k plnohodnotnému víkendovému styku s prespaním.

25. Preto odvolací súd (obdobne ako prvostupňový súd) považoval za vhodné zvoliť krátke, pevne ohraničené adaptačné obdobia, ktoré rešpektujú vývinové potreby dieťaťa a zároveň metodicky vedú k štandardnému víkendovému kontaktu. Odvolací súd s prihliadnutím na aktuálny skutkový stav určil nasledovné časovo limitované fázy:

(i) cca od konca októbra 2025 do konca roka 2025 (výrok I. a))

Jednodňový styk sa uskutočňuje každú sobotu v nepárnom týždni bez prespania, s odovzdaním a prevzatím dieťaťa v mieste bydliska otca v C., pričom jeho cieľom je postupné oboznámenie dieťaťa s prostredím. Zabezpečí sa aj stretnutie počas vianočných sviatkov, a to dňa 26.12.2025. Logistické a časové nastavenie reflektuje pracovný režim matky a dopravné pomery. Povinnosťou matky je bezpečné a včasné odovzdanie dieťaťa a jeho psychická podpora. Nepovažuje sa za potrebné, aby bola počas styku fyzicky prítomná; postačuje riadne odovzdanie v prostredí otca; rodičia sa však môžu dohodnúť na krátkom úvodnom sprievode pri prvých odovzdaniach, ak to dieťaťu uľahčí prechod.

(ii) január až marec 2026 (výrok I. b))

Styk sa uskutočňuje každý nepárny víkend s jedným prespaním, pričom prvé prespanie sa realizuje počas vianočných prázdnin ako adaptačný krok. Matka naďalej zabezpečuje odovzdanie dieťaťa v bydlisku otca, avšak odvolací súd nevyžaduje, aby matka v C. prenocovala, nakoľko po ukončení styku otec dieťa odvezie späť k matke. Čas odovzdania v nedeľu je nastavený tak, aby rešpektoval prirodzenú potrebu dieťaťa pripraviť sa na školské povinnosti.

(iii) od apríla 2026 (výroky II. a III.)

Styk sa uskutočňuje každý druhý víkend, v nepárnom kalendárnom týždni od piatku do nedele, pričom prevzatie aj odovzdanie dieťaťa zabezpečuje otec v mieste bydliska matky. Zohľadňuje sa pracovná doba rodičov. V čase prázdnin sa uplatňuje namiesto všeobecnej úpravy osobitná úprava.

26. Takto stanovená úprava styku predstavuje podľa odvolacieho súdu nevyhnutný adaptačný mostík, ktorý zohľadní výpadok pravidelného kontaktu, odstráni bariéru neznámeho prostredia a súčasne povedie k predvídateľnému, štandardnému víkendovému styku s prespaním. Odvolací súd si je vedomý námietky matky vznesenej v odvolaní proti etapovitému rozšíreniu styku, podľa ktorej rozhodnutie predpokladá vývoj, ktorý ešte nenastal. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že nejde o neodôvodnené predvídanie, ale o starostlivo nastavený rámec, vychádzajúci z vykonaného dokazovania, preukázanej vývinovej zrelosti dieťaťa, jeho schopnosti zvládať školské a iné sociálne záťaž, ako aj postupnú separáciu od matky ako najbližšej vzťahovej osoby. Rozhodnutie predpokladá posun smerom k štandardnému víkendovému režimu, ktorý vývoj však nie je automatický, ale závislý od splnenia konkrétnych povinností oboch rodičov - pravidelnosti, predvídateľnosti, bezpečného oboznámenia s prostredím a citlivej podpory kontaktu.

27. V nadväznosti na uvedené odvolací súd dopĺňa, že nemá význam po pol roku či roku opätovne začínať nové konanie o zmenu úpravy styku, najmä ak už konanie v prejednávanej veci trvalo viac ako štyri roky a jeho prieťahy boli samy o sebe záťažou pre všetky zúčastnené osoby. Práve preto je rozhodnutie koncipované ako rámcové, s jasne definovanými fázami, ktoré umožňujú plynulý prechod k štandardnému víkendovému režimu bez potreby ďalšej súdnej ingerencie. V prípade, že rodičia budú konať v súlade s uloženými povinnosťami, nie je dôvod na ďalšie zásahy, naopak, práve ich spolupráca je predpokladom úspešného naplnenia práv dieťaťa.

28. Na tomto mieste odôvodnenia považuje odvolací súd za dôležité vyjadriť sa k jednotlivým povinnostiam, ktoré rodičom pri úprave styku otca s dieťaťom uložil. V prvom rade je popri práve na stretávanie súčasne uložená aj povinnosť otcovi zúčastniť sa v prechodnom období stretávania s maloletou. Takýto postup pritom odvolací súd nepovažuje za rozporný s ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré stanovuje súdu povinnosť upraviť styk rodičov s maloletým dieťaťom, pokiaľ sa nedohodnú, teda uloženie povinnosti rodičovi zúčastniť sa stretnutia s dieťaťom nie je vylúčené. Zároveň podľa názoru odvolacieho súdu nie je tento postup rozporný ani so záverom vyplývajúcim z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 321/2015 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého: „rodič má právo sa s dieťaťom stykať, nie je to však jeho povinnosť a nemožno ho k tomu nútiť“. V prejednávanej veci totiž otec jasne deklaroval svoj záujem na stretávaní s dieťaťom, a preto toto rozhodnutie nejde proti jeho vôli. Uloženie uvedenej povinnosti zo strany odvolacieho súdu je dôsledkom predchádzajúcej rezignácie otca na výkon práva styku spomínanej vyššie; bez jeho riadnej aktivity nie je možný ďalší posun pri rozširovaní styku. Odvolací súd predpokladá, že otec bude styk realizovať pravidelne a predvídateľne (včasná potvrdzujúca komunikácia, dodržanie hodín), pričom na neho apeluje, aby sa zdržal pred dieťaťom negatívnych vyjadrení o matke, konal citlivo a prispôbil organizáciu styku záujmom a potrebám dieťaťa.

29. Na strane druhej odvolací súd zároveň konštatuje, že bez aktívnej facilitácie zo strany matky nie je možné bezpečne premostiť doterajší stav k rozšírenému styku. Matka ako preferenčný rodič má pozitívnu povinnosť podporovať a uľahčovať kontakt dieťaťa s otcom.

30. V doterajšom priebehu však nebola dostatočne aktívna v oboznamovaní dieťaťa s prostredím u otca (C.), hoci tam má rodinné väzby, čo aktuálne zvyšuje neistotu maloletej pri prípadných presunoch. Odvolací súd preto ukladá matke jasnú povinnosť dieťa na styk pripraviť a odovzdávať ho v prechodnej fáze v mieste bydliska otca, aby sa dieťa cítilo bezpečne a stabilne, zdržať sa zneisťujúcich výrokov a napomôcť vytvoreniu predvídateľného režimu; ide o nevyhnutnú podmienku, aby sa prechodná fáza mohla bezpečne a včas preklopiť do štandardného víkendového styku.

31. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že dieťa potrebuje uistenie, že je správne a bezpečné udržiavať vzťah aj s druhým rodičom; zodpovednosť za takéto „potvrdenie“ a za postupné, dieťaťu primerané oboznámenie s prostredím u otca nesie prednostne matka ako rezidenčný rodič. Práve jej námietka, podľa ktorej dieťa nepozná pomery u otca, viedla odvolací súd k záveru o potrebe zvýšenia jej aktívnej účasti. Bol to nedostatok facilitácie zo strany matky, ktorý v minulosti spôsobil, že sa prostredie u otca pre dieťa nestalo známym a predvídateľným. Zvolená úprava vo vzťahu k matke je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná, nevyhnutná a má len dočasný charakter – s cieľom podporiť stabilizáciu vzťahu medzi dieťaťom a otcom. Obdobný názor zdieľa aj kolízny opatrovník, ktorý dieťa opakovane vypočul, a uviedol, že dieťa potrebuje zažiť prostredie u otca s pocitom bezpečia, v čom vie zohrať kľúčovú rolu len matka ako preferenčný rodič. Odvolací súd si je vedomý, že súčasťou tejto povinnosti je aj to, že v krátkom adaptačnom období nesie väčšiu časť logistiky matka (odovzdanie dieťaťa v C.); avšak uvedené je nevyhnutné pre čo najefektívnejšie odstránenie bariér neznámeho prostredia. Po ukončení adaptácie sa logistická záťaž vyrovná - dieťa bude v piatok preberať otec v bydlisku matky a v nedeľu ho vráti u matky. Odvolací súd podotýka, že otcom žiadané odovzdávanie dieťaťa matkou v piatok v poobedných hodinách v mieste jeho bydliska by bolo neprimerane náročné na realizáciu vo vzťahu k matke a maloletej, s ohľadom na vzdialenosť, pracovnú dobu matky a školské povinnosti maloletej.

32. Na tomto mieste odôvodnenia odvolací súd pre úplnosť k námietkam matky dodáva, že pôvodný model stretávania už neadresuje zmenené pomery. Návrhu matky na polročný model výlučne jednoduchých stretnutí nebolo možné vyhovieť, keďže by neprimerane fixoval status quo, predlžoval neistotu a sťažoval prechod na bežný víkendový režim. K matkou opisovaným incidentom týkajúcim sa správania otca odvolací súd uvádza, že neboli preukázané tak, aby svedčili o aktuálnom bezpečnostnom

riziku pre dieťa (či matku samotnú); podporujú však potrebu jasného komunikačného rámca a zvýšenej predvídateľnosti.

33. Odvolací súd v súhrne uvádza, že rodičom uložil primerané organizačné a kooperačné povinnosti, bez ktorých by právo dieťaťa ostalo len deklarovaným právom na papieri. V uvedenom kontexte považuje za rozhodné, aby otcov deklarovaný záujem dostal konkrétny, pravidelný a predvídateľný obsah a zároveň matka prestala zotrvať v pasívnej roli a aktívne sprostredkovala dieťaťu bezpečné zažitie prostredia u otca. V tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosti plynúce z výsluchu účastníkov konania na odvolacom pojednávaní, keď z vyjadrení matky vyplynula ochota k postupnosti a súčinnosti a u otca motivácia k aktívnejšiemu prístupu. Z celkového priebehu konania a vyjadrení účastníkov a ich zástupcov odvolací súd vyvodil, že spor rodičov sa dlhodobo sústreďuje nie na spôsobilosť otca postarať sa o dieťa či odmietanie styku zo strany dieťaťa, ale na formu a tempo kontaktu (otcov zástupca zdôraznil nepretrhnutie väzieb a potrebu štandardu; zástupca matky poukázal na otcovu dlhodobú nečinnosť a absenciu predvídateľnosti). Úprava zvolená odvolacím súdom predstavuje konkrétny krok k vyriešeniu tohto sporu medzi rodičmi, k ustáleniu pomerov a k podpore vzťahu dieťaťa s oboma rodičmi.

34. Osobitná úprava styku otca s maloletou počas prázdnin bola stanovená s cieľom zabezpečiť vyvážené rozdelenie času medzi rodičmi, pričom v prípade vianočných a veľkonočných prázdnin ide o rovnocenné striedanie, ktoré sa začne uplatňovať najskôr v nasledujúcom roku, v primeranom rozsahu niekoľkých dní pre každého rodiča, s ohľadom na vzdialenosť medzi ich bydliskami. Počas jarných prázdnin sa všeobecná úprava styku každoročne predlžuje o 48 hodín, čím sa zabezpečuje rovnomerné rozdelenie týchto prázdnin medzi oboch rodičov. Počas letných prázdnin je styk upravený pravidelne, v najdlhšom časovom úseku jeden týždeň (august), ktorý je aktuálne podľa názoru odvolacieho súdu pre dieťa únosný, no zároveň umožňuje otcovi pripraviť plnohodnotný program. Do budúcnosti odvolací súd predpokladá, že rodičia budú schopní dohodnúť sa na úprave styku počas prázdnin samostatne, bez potreby ďalšej súdnej ingerencie.

35. Za účelom zabezpečenia predvídateľnosti a komunikácie, v zhode s najlepším záujmom dieťaťa sú rodičia povinní dodržiavať aj oznamovaciu povinnosť (minimálne 24 hodín vopred, resp. bezodkladne pri vzniku prekážky), aby sa predišlo neistote a sklamaniu dieťaťa. Zlyhávajúce v predvídateľnosti je pre dieťa škodlivé a znižuje dôveru v kontakt.

36. Na posilnenie kontinuity starostlivosti a citovej väzby odvolací súd upravil aj pravidelný týždenný kontakt formou telefonického (prípadne aj video) hovoru otca s dieťaťom v primeranom čase a dĺžke, v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.15 hod. prostredníctvom hlasovej komunikácie, a to buď formou telefonického hovoru cez mobilnú sieť, alebo prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov (napr. aplikácie typu WhatsApp, Viber, Messenger), podľa aktuálnych technických možností oboch strán. Matka je povinná tento kontakt umožniť (zabezpečiť primerané technické podmienky a nerušený priestor). Cieľom tejto formy kontaktu je opäť predvídateľnosť a stabilita pre dieťa, a to aj mimo fyzických stretnutí.

37. Pre úplnosť je nutné dodať, že po rozhodnutí odvolacieho súdu námietka týkajúca sa nevyslovene predbežnej vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia stráca relevanciu.

38. Odvolací súd považoval ďalej za vhodné uviesť, že týmto rozhodnutím dochádza k zmene predchádzajúcej právnej úpravy stretávania (výrok VI.)

39. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že ani najlepšie formulované súdne rozhodnutie nenahradí konštruktívnu dohodu rodičov a ich vnútornú motiváciu. Rozhodnutie súdu je len rámcom, ktorý musia naplniť rodičia svojím konaním. Prenášanie zodpovednosti na súdy a orgány sociálnoprávnej ochrany je len provizórium; trvalé riešenie stojí na vzájomnom rešpekte, predvídateľnej komunikácii a spolupráci rodičov v prospech dieťaťa. Odvolací súd preto vyzýva oboch rodičov, aby partnerský konflikt oddelili od rodičovskej spolupráce a konali jednotne, pokojne a zodpovedne - dieťa má právo na oboch.

40. O trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, nezistiac dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať niektorému z účastníkov nárok na ich náhradu.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).